

Valérie KABERGS

CCV-medewerker en nieuwe commentator bij de zondagslezingen

De Bijbel lezen, niets voor u? Toch wel, meent oudtestamentica Valérie KABERGS uit het bisdom Hasselt. „Het gaat niet zozeer om wat jij uit deze of gene Bijbeltekst meent te halen, maar om wat God jou daarin op dat moment te zeggen heeft. En dat kan voor iedereen anders zijn.” Meteen geeft ze u een por in de ribben: weet u al wat God aan u te vertellen heeft?

‘Je hoeft geen expert te zijn om de Bijbel te lezen’

Ilse VAN HALST

Met haar dertig lentes wordt Valérie KABERGS vanaf volgende week de jongste Bijbelcommentator ooit in *KERK & leven* en de eerste vrouw.

Zelf relativeert ze: „Onbewust zal dat doorklinken in mijn schrijfsels. Dat is fijn. God spreekt in iedere mens, priester of leek, man of vrouw, volwassen of kind, oud of jong. Het is goed dat de stem van mensen uit die diverse kamers van Gods huis wordt gehoord.”

–U studeerde theologie. Was dat uw droomjob als kind?

Als kind droomde ik ervan een weeshuis op te richten. De achterliggende idee mensen nabij te willen zijn, vooral op moeilijke momenten, dreef me naar theologie. Ik wilde pastoraal werker worden in een ziekenhuis of in de psychiatrie. Ik kon me niet inbeelden dat ik een baan zou uitoefenen waarin het geloof niet op de voorgrond zou staan. Van kindsbeen af voelde ik God dicht bij me. Ik herinner me dat ik als kleuter met oma een kaarsje brandde in de kapel en me er tot in het diepste van mezelf aanvaardde voelde.

Zoals alle mensen ben ik een zoeker. Ik vind houvast en richting in het christelijke geloofsverhaal. Dat is levengevend. De waarde van het christelijke verhaal vermindert niet omdat het niet in groten getale wordt ontvangen. Zolang enkele mensen God laten spreken in hun doen en laten, kunnen anderen geïnspireerd geraken door die levende getuigenis.

„Telkens je God denkt te kennen, weet Hij je toch weer te verrassen”

Een vaste plek vond ik bij het CCV in het bisdom Hasselt. Die job brengt de nodige variatie. Als vormingswerker, begeleider van geloofsgesprekken en directeur van het Hoger Instituut voor Godsdienstwetenschappen ontmoet ik veel mensen en krijg ik de kans om te delen in hun levens- en geloofsverhaal.

–Wat doet de Bijbel met u als mens? Zet het boek u op weg naar geluk?

Geluk is soms een persoonlijke keuze. Je kunt kiezen om gelukkig te zijn om wat je hebt, of niet gelukkig te zijn om wat je niet hebt. Voor mij betekent geluk in vrede te leven met de dingen zoals ze zijn, of net aanvaarden dat je nooit vrede kunt hebben met de manier waarop bepaalde dingen lo-

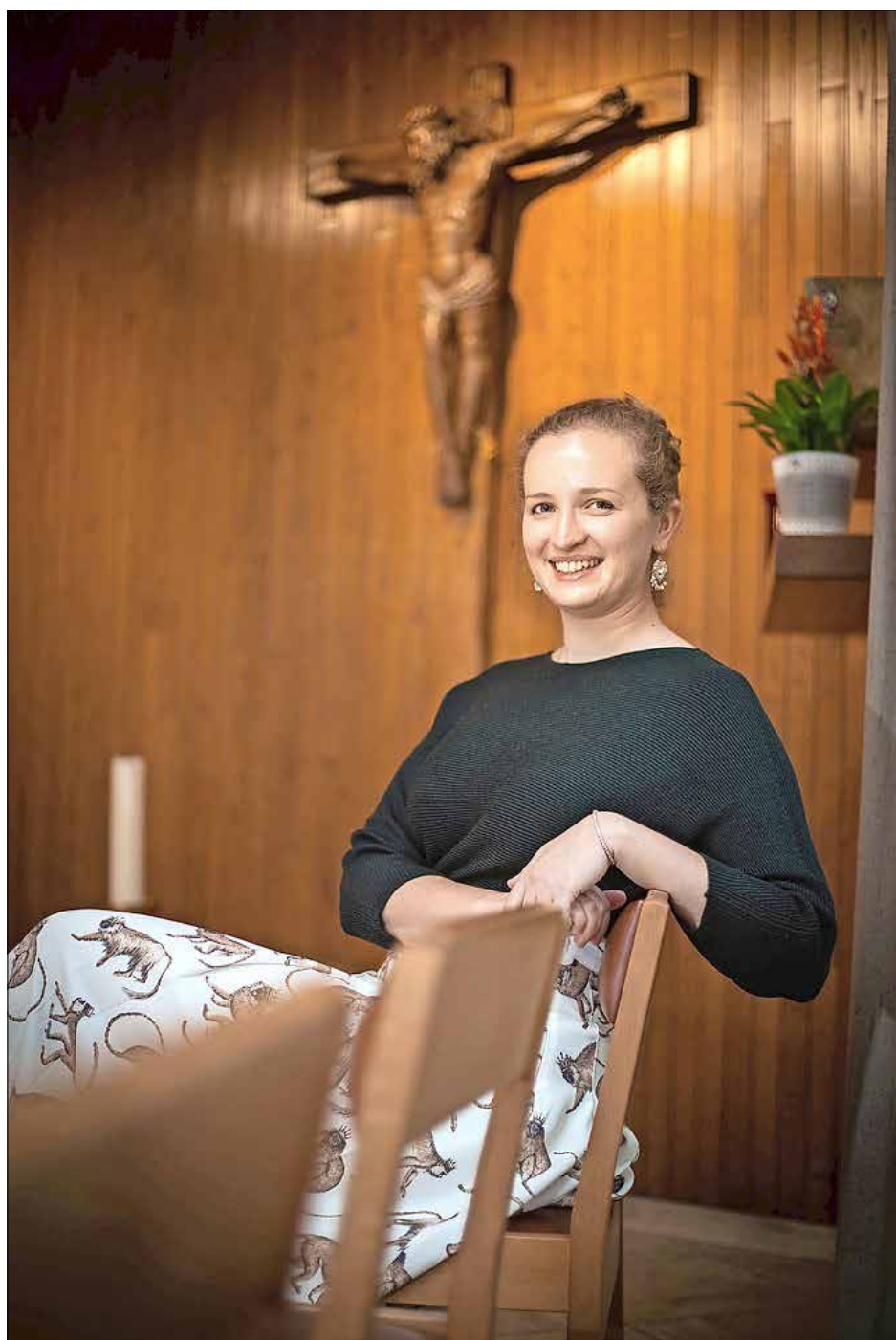
pen en je hart niet laten verbitteren door wat je kwetst. Op dat vlak helpt de Bijbel me. In onze huwelijksviering lasen we Lucas 10. Voorafgaand aan de parabel van de barmhartige Samaritaan vraagt een Wetgeleerde aan Jezus: „Wie is mijn naaste?” Jezus keert de vraag echter uiteindelijk om: „Voor wie ben jij een naaste?”

Wanneer ik me ongelukkig voel, is dat vaak omdat ik me te veel afvraag of de mensen die ik bemin ook wel van mij houden. Dan denk ik te veel vanuit de vraag: „Wie is mijn naaste?” Dan maan ik mezelf aan om de vraag om te keren: „Valérie, maak je niet te veel zorgen om wie van jou houdt, maar houd gewoon zelf van die anderen.” Dat is niet makkelijk in de alledaagsheid van het leven. Het gaat om die liefde die zichzelf blijft geven, wat Jezus uiteindelijk ook tot het kruis bracht. Dat kruis is echter niet het einde. Op een verrassende manier is het net het begin van nieuw leven.

–Hoe pakt u uw commentaar van de lezingen aan? Wat zijn uw dada's?

Ik begin steeds met een gebed. Van de jezuïeten leerde ik me eerst, nog vóór ik de Bijbel opensla, te richten tot God en uit te spreken wat er aan zorgen en vreugde in mijn hart leeft. Vervolgens lees ik een Bijbelpassage. Er zijn altijd wel woorden of gedachten die me raken, of net iets wat ingaat tegen mijn aanvoelen. Dat is vaak nog het meest boeiende om bij stil te staan. „Wat wil God me via de tekst zeggen?” is de kernvraag van waaruit ik elke keer opnieuw vertrek. Je hoeft geen expert te zijn om de Bijbel te lezen.

Het antwoord zal dan ook steeds persoonlijk gekleurd zijn. Ik kan enkel voor mezelf spreken, maar ik tracht die betekenis wel meer algemeen te verwoorden. Hoewel het nooit een wereldschokkende nieuwe ontdekking zal zijn, zal mijn lezing toch steeds iets nieuws hebben, omdat ze gekleurd is door mijn ervaringen. Want de woorden van Bijbelpassages mogen dan dezelfde zijn, er licht telkens iets nieuws op omdat je leven voortdurend

Valérie Kabergs: „Van kindsbeen af voelde ik God dicht bij me.” © Mine Dalemans

verandert. Tegelijk hoop ik dat mijn lectuur ook herkenbaar zal zijn, omdat het steeds gaat over dezelfde God die zich toont aan ieder van ons.

Vervolgens leg ik de bestaande Bijbelcommentaren naast mijn lezing om niets cruciaals over het hoofd te zien. Door de combinatie van een spirituele en historisch-literaire benadering kun je inschatten wat de teksten betekenden in hun context vroeger, maar terzelfder tijd ook wat ze vandaag voor mij en jou kunnen betekenen.

–Met welke Bijbelpassage worstelt u? En wat boeit u in dit tweeduizend jaar oude boek?

Het geweld in de Bijbel blijft moeilijk, zoals voor nog steeds velen trouwens. Net dat zette me ertoe aan om bepaalde delen uit het Oude Testament te bestuderen. Ik kon niet begrijpen dat een God die ik zelf zo liefdevol ervaar terzelfder tijd zo wraakzuchtig uit de hoek kan komen. Ik

ontdekte dat het niet zozeer aangeeft hoe God echt is, maar een voorstelling is die mensen zich vormen van God. Als in de Bijbel verhaald wordt dat God andere volkeren straft, wil Israël vooral meegeven dat het gelooft in een nabije God die het beschermt tegen de vijand.

Boeiend is dan weer dat dit nochtans oude boek alle uitersten van emoties verhaalt die mensen ook vandaag ervaren. Tegelijk is het een verzameling verhalen die tegen de stroom in durven te gaan, net omdat ze getuigen van een God die zich vaak openbaart waar je het niet gaat zoeken. Op het kruis, in de marge, in de donkerte van je eigen ziel. En het mooie is: telkens je denkt God te beginnen kennen, weet Hij je toch weer te verrassen.